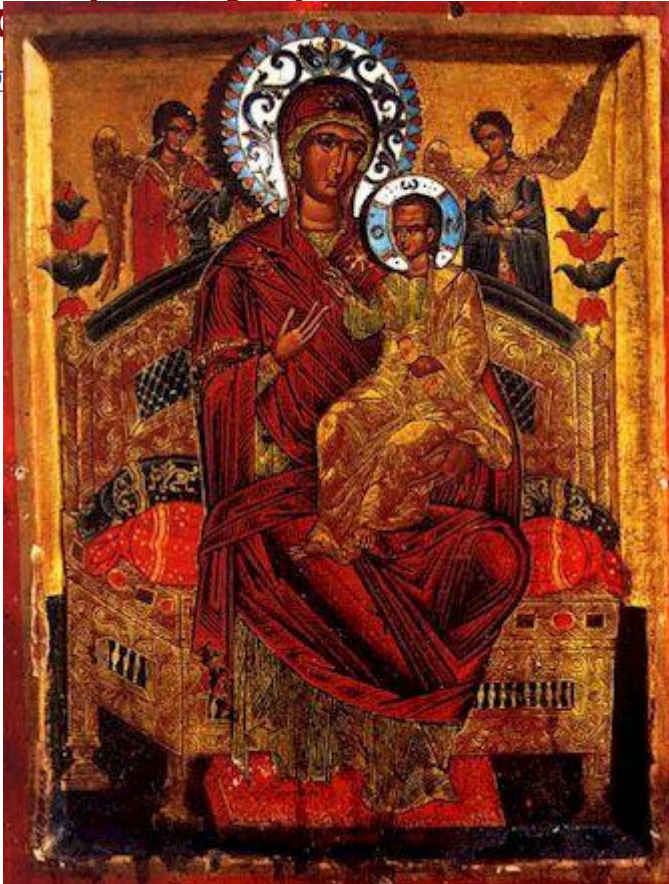

Μισ

/ Επισ

Παντάνασσα που έκλαψε στο

θρόνο σου μια μάνα

για το παιδί της που έπασχε, από καρκίνου δράμα.

Κομμάτια είναι η ψυχούλα της για το παιδί στα ξένα

παρηγοριά στον πόνο της και ελπίδα, έχει εσένα.

Γονατιστή σε έκραζε τραβώντας τα μαλλιά της,

κόψε μου χρόνια εμένα. Σπλαχνίσου τα παιδιά της.

Στο σπίτι μου δώσε χαρά και λύτρωση στη λύπη,

πνοή από το παιδάκι μου ποτέ να μην του λείπει.

Και αν πρέπει γιατί θέλησες Κυρά να μου την πάρεις

κοντά σου ασ' την Βασίλισσα, τη χάρη να μου κάνεις.
Σε ευλόγησε η Δέσποινα και σου έδωσε κουράγιο
το μαύρο πέπλο μήνυσε, δεν ήρθε από το χάρο.
Μάνα που η καρδούλα σου, τσακίστηκε απ' το κλάμα
άκουσε εκείνη που έζησε και αυτή το ίδιο δράμα.
«Τον άγγελο που κάθεται στο θρόνο το δικό μου
τον έστειλα και έφερε μέσα στο αρχοντικό μου
ένα καινούργιο άγγελο για να έχω στο πλευρό μου»
Μεσίτρια στον Ύψιστο συ μόνη, Αγνή Κυρία
και της γλυκιάς μανούλας της, στο πόνο βακτηρία.
Πρόσεχε το παιδάκι της, γλυκιά μου Παναγία
η μάνα να έχει νάμα και τα ορφανά, παρηγοριά.

Μνάσων ο αρχαίος μαθητής